

3 НОВИМ УЧБОВИМ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ ХЛІ

2 вересня 1975 року

№ 25 (1200)

Ціна 2 коп.

НОВИМИ

УСПІХАМИ

У НАВЧАННІ,

ГРОМАДСЬКІЙ

І НАУКОВІЙ

РОБОТІ

ЗУСТРІНЕМО

XXV З'ІЗД КПРС!

БУДЬТЕ ГІДНИМИ СВОГО ВЕЛИКОГО ЧАСУ!

Розпочинається новий навчальний рік — урочиста і радісна подія для нас всіх. Університет приймає нове поповнення юнаків і дівчат. Багато з них прийшли з заводів, фабрик і колгоспних ланів, щоб вивчати таємниці науки. Наполеглива і сумлінна праця чекає їх тут. Для їх успішного навчання в університеті є всі умови: висококваліфікований професорсько-викладацький склад, лабораторії, сучасно обладнані кабінети, майстерні.

Сьогодні всі свої справи і помисли радянські люди зв'язують з підготовкою до зустрічі XXV з'їзду партії. Додатково прийняті соціалістичні зобов'язання. Є вони і у колективу нашого вузу. Нам належить велика робота по дальшій підготовці висококваліфікованих спеціалістів. Наше завдання — працювати так, щоб спеціалісти Одеського університету вважалися одними з кращих.

Одеський державний університет має славі революційні, бойові та трудові традиції. Обов'язок кожного, хто вступив цього року в сім'ю студентства — берегти і примножувати традиції свого орденосного вузу.

Вступ до університету — лише перший крок у велику науку, в студентське життя. Наполеглива щоденна праця, сумлінне навчання, участь у громадському житті дадуть вам право називатися студентом радянського вузу, виховають з вас справжніх спеціалістів, гідних нашого великого часу.

Ми звертаємось до вас, наше нове поповнення! Будьте гідними слави традицій, якими пишається університет. Активно включайтеся у вирішення тих завдань, які стоять перед нашим орденосним вузом.

З новим навчальним роком, дорогі товариші!

РЕКТОРАТ,
ПАРТКОМ,

ПРОФКОМ,
КОМІТЕТ ЛКСМУ.

XXV С'ІЗДУ КПРС—
ГІДНУ ЗУСТРІЧ

Новий учбовий рік, що розпочався, — особливий для вузів країни і для нашого університету. Радянський народ живе й працює з піднесенням, готуючись до рідної зустрічі XXV з'їзду КПРС. Всюди — на підприємствах, у робітничих колективах проходять мітинги, збори, на яких трудівники беруть підвищені соціалістичні зобов'язання, прагнучи успіхами у праці, творчості, навчання ознаменувати велику подію у житті нашої партії.

Підсумки роботи за минулий учбовий рік і завдання колективу в новому році в світлі підготовки до XXV з'їзду партії стали темою обговорення на загальних університетських зборах, які відбулися 29 серпня.

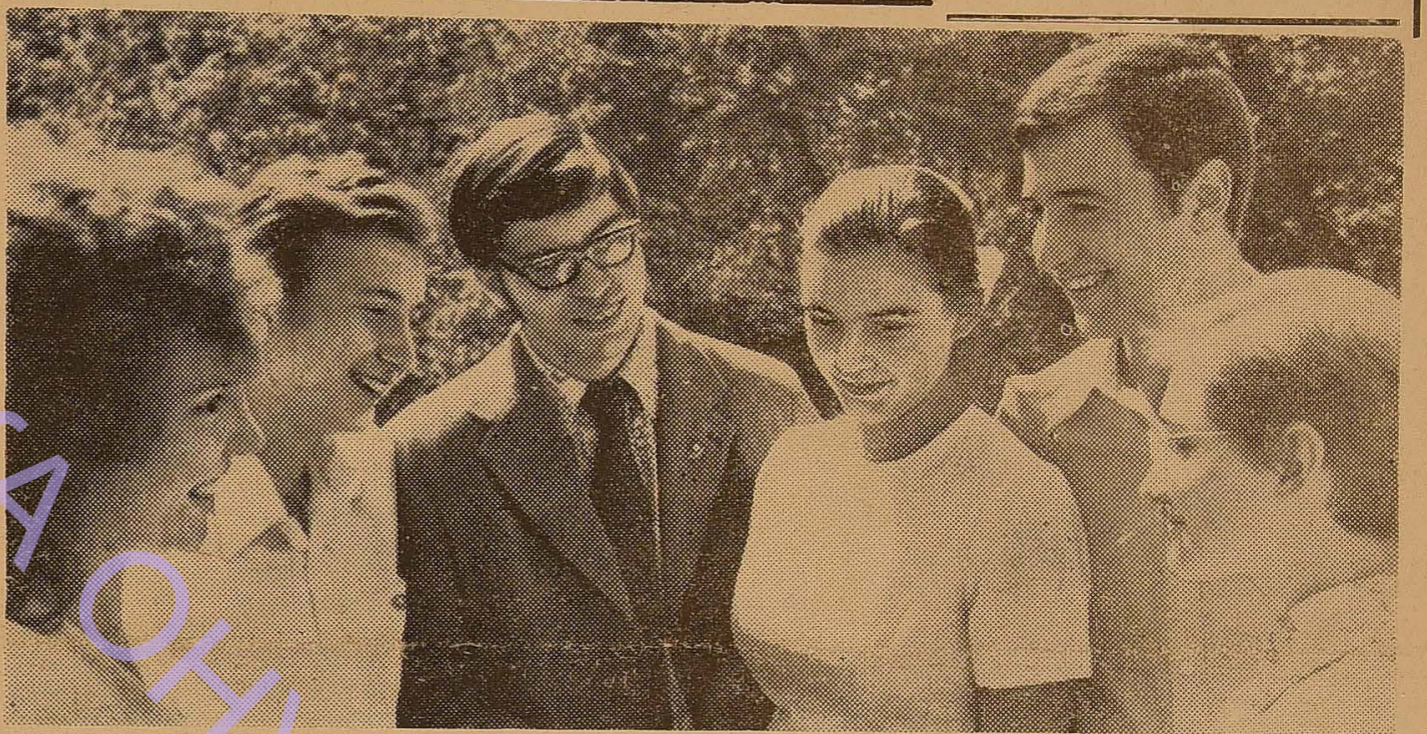
Перший проректор університету професор Д. І. Поліщук, який виступив на зборах з доповіддю, детально проаналізував результати роботи за учбовий рік, підсумки літньої сесії, зупинився на питаннях, які слід вирішувати колективі, щоб виконати підвищені соціалістичні зобов'язання п'ятирічки і додаткові соціалістичні зобов'язання на 1975 рік. Він особливо підкреслив, що головне зав-

дання нашого вузу — забезпечити підготовку висококваліфікованих спеціалістів, дати студентам знання, які відповідають зростаючим вимогам до сучасного випускника вузу.

Підсумки літньої сесії говорять, що має місце тенденція підвищення успішності. На денному навчання успішність становить 94,1 проценти; вечірньому — 82,1; заочному — 83,5.

Підвищенню і стабілізації успішності сприяли міжсесійні атестації. Однак аналіз результатів сесії і атестацій дає підстави вважати, що зростання успішності ще недостатнє, дані атестацій не відповідають результатам іспитів. Це свідчить про те, що студенти ще не звикли працювати ритмічно, протягом всього семестру.

Останнім часом стали краще працювати групи аналізу успішності на факультетах, вони все сміливіше висувають рекомендації по вдосконаленню учбового процесу, що дає позитивні наслідки. Доповідач навів приклади, коли несвоєчасне реагування на недоліки призводило до поганих результатів.

З різних куточків нашої країни приїхали молоді люди вступати до університету. У майбутніх однокурсників-фізиків одразу знайшлась спільна тема. Жваво ведуть розмову (зліва направо) Людмила Ємельяненко (м. Орел), Михайло Страхов (м. Одеса), Павло Силаєв (Кутаїсі), Світлана Сизова (Миколаїв), Вячеслав Хараш (Одеса) та Ірина Боброва (Вінниця).

Фото О. ЛЕВИТА.

СВЯТО ПЕРШОКУРСНИКІВ

Звучать урочисто фанфари. Слухайте всі! Біля входу у головний корпус університету вишикувалися першокурсники. Напередодні першого вересня вони зібралися на своє свято — свято першокурсників.

Посвята в студенти стала вже доброю традицією в нашому університеті. Вступаючи в ряди поповнення, молоде покоління приймає естафету революційних, бойових, трудових та наукових традицій одного з старіших вузів

України.

Першокурсники дали клятву бути гідними продовжувачами справи їх попередників. Докладно про свято першокурсників газета розповість в наступному номері.

ПІДСУМКИ, НАКРЕСЛЕННЯ

Диференціюючи підсумки літньої сесії, можна побачити, що недостатній ще процент студентів-відмінників (13,3) і тих, хто вчиться на «добре» і «відмінно» (35,3).

Викладачі в основному свідомо виконують свій обов'язок. Але справи були б ще кращими, якщо б всі викладачі ще відповідальніше, з душею ставилися до роботи. На жаль, є ще і зриви занять з вини викладачів і кафедр, знов доводиться говорити про недостатню кількість лекцій, прочитаних деякими професорами і доцентами, не завжди кафедри своєчасно забезпечують заміну на випадок відрадження лектора, є навіть спроби перенести курси лекцій, тому що кафедра не може забезпечити заміну.

Чимало питань слід вирішувати в галузі планування учбового процесу. Зараз університет переходить на нові учбові плани. Це велика робота, але й досі учбова частина не одержала робочих планів філологічного і механіко-математичного факультету.

Недостатню увагу ще приділяють питанням планування самостійної роботи студентів, розробці графіків учбового процесу, створенню умов для самостійної роботи студентів.

В університеті багато зроблено для впорядкування і вдосконалення спецкурсів і спецсеминарів, поліпшення справ із виробничими, педагогічними і іншими практиками. Але іноді практики не забезпечуються належним чином.

Доповідач наголосив на важливості роботи підготовчого відділення, адже випускники цього відділення становлять понад двадцять процентів набору.

Д. І. Поліщук зупинився також на проблемах НДРС, на необхідності докладати більше зусиль, щоб виконувати план випуску спеціалістів.

Аналізуючи наукову роботу, доповідач нагадав, що кафедри взяли високе зобов'язання виконати план по госпдогвірних темах до 58-ї річниці Великого Жовтня, а до XXV з'їзду всі колективи зобов'язалися виконати програму І кварталу. Ці високі зобов'язання колективів безсумнівно виконає, прийде до XXV з'їзду партії з новими успіхами у навчання, праці, науковій роботі.

Питанням контролю за біжу-

чого роботою студентів, планування самостійної роботи, проблемам спеціалізації і спецкурсів на філфаці присвятив свій виступ декан філфаку професор І. М. Дузь.

Науково-дослідна робота студентів повинна краще плануватися, а цього не можна робити без річних кафедральних планів. На жаль, кафедри філфаку, хімічного, факультету РГФ ніяк не можуть скласти такі плани, що заважає організації НДРС в університеті, зауважив професор Г. І. Швебс.

Завідуючий кафедрою історії КПРС професор Н. М. Якубов свій виступ присвятив проблемам підвищення рівня викладання суспільних наук, використання сучасних методів навчання у викладанні. Він відзначив важливість правильного вирішення питання підготовки кадрів викладачів суспільних наук в університеті як базовому учбовому закладі Півдня України.

Закінчення на 2-й стор.

БУДЬТЕ ГІДНИМИ

Лунає музика. Чому? Мчать поїзди. Чому? Злітають з космодромів ракети. Чому? Яка сила підіймає їх? І ще тисячі і тисячі «чому?». Вони цікавили мене з дитинства. І ось ми почали вивчати фізику, і світ чудес з'явився перед нами через закони і формули, все стало доступно і зрозуміло. А скільки ще нерозв'язаних «чому?».

Я хочу знати як можна більше. Перший крок до великих знань зроблено — я студентка університету. Зникнуть старі «чому?», але з'являться нові. Адже все життя людина вчиться, віддає свої знання іншим, знову вчиться. Я дуже задоволена, що буду займатися фізикою.

Н. ДИМЧЕНКО,
студентка I курсу фізичного факультету.

22 серпня... Це, мабуть, найщасливіший день у моєму житті. Сьогодні я став студентом одного з провідних вузів країни — Одеського державного університету.

Обрати в житті вірний шлях нелегко. Часто випускник не знає, куди піти після закінчення школи, де краще навчатись або працювати. Дуже важливо не помилитися у цей момент.

СКІЛЬКИ НЕРОЗВ'ЯЗАНИХ „ЧОМУ“!

Попереду — довгі роки праці. Були у мене і вагання. Після закінчення школи я поступав на факультет журналістики в Москві. Невдача. Прикро було до сліз. Але зараз здається: «А, може, це на краще».

За два роки після школи я багато думав про свій шлях у житті. І ось — фізфак. Математика і фізика — мої улюблені предмети ще з шкільної лави. Розв'язати важке рівняння або задачу для мене завжди було задоволенням.

А навчатись в Одеському університеті, в якому працювали Мечников, Ляпунов — щастя для молодої людини!

П. СИЛАЄВ,
студент I курсу фізичного факультету.

ЗАСТУПЛЮ ТВОЄ МІСЦЕ, МАМО!

Я — студентка! Член цієї величезної армії радянської молоді, найщасливіша людина на землі. Лункі коридори, привітні обличчя... Як я мріяла про цю хвилину, про цей час!

Моя вчителька, моя старенька мамо! Я прийду до тебе першої із звісткою про зарахування. Я знаю, як сльози радості зволожать твої добрі очі, як ця радість заграє на твоєму обличчі, розгладить мереживо зморщок. Моя хороша порадишня, я принесу цей дар для тебе. Бо це ж ти покликала мене в прекрасний світ незнаного, ти злила в моє серце море любові до літератури, до поезії.

А ще... Я хочу віддати людям, віддати дітям свій талант, свою заоханість в цей чудовий світ, у свою професію, як це робила ти. Я мрію, а ця мрія, я знаю, здійсниться — зайняти твоє місце. І знаю я, що ти будеш задоволена, що я вірно обрала дорогу

в житті, одну-єдину для мене дорогу...

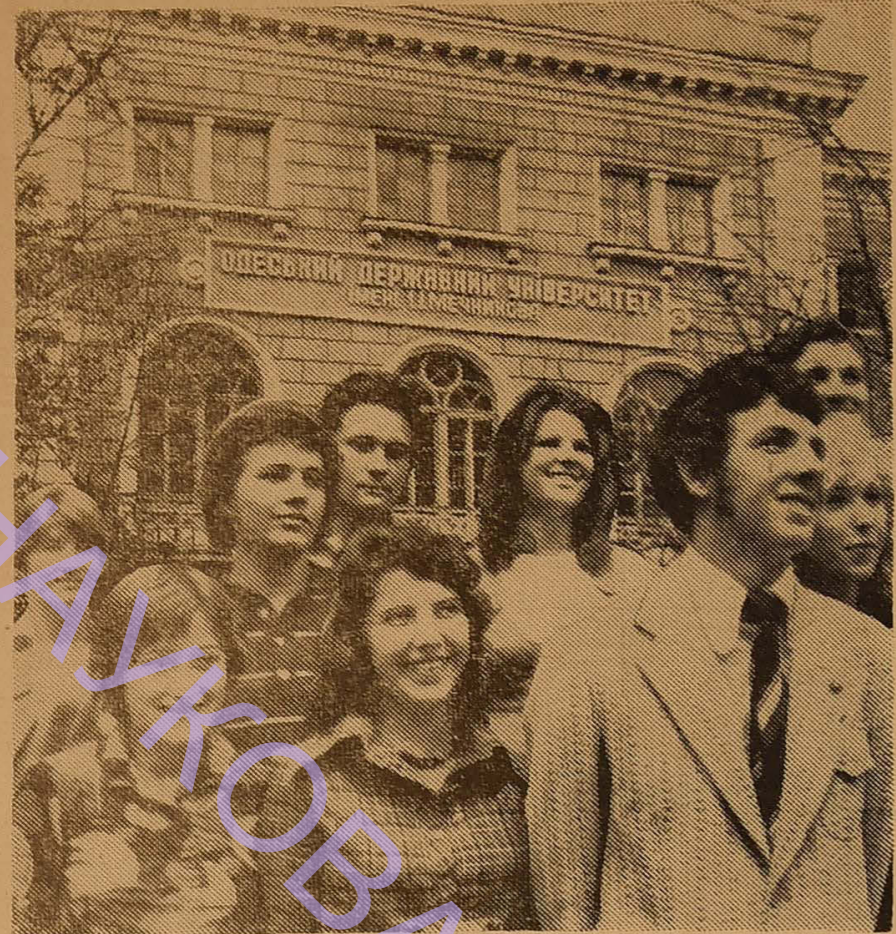
А радість дзвенить-переливається в серці. Віднині університет стане моєю рідною домівкою, моїм прийдешнім.

Я буду старатися стати гідною твоєю дочкою.

В. НЯНЧУК,
студентка I курсу філологічного факультету.

—Я вироста в сім'ї філологів де головна тема розмов — література та мистецтво. Саме цьому після 8 класу я вступила в народну студію кіноактора, де педагоги прививали любов не тільки до мистецтва, а й до літератури та поезії.

І ось я в університеті! Почуття радості, яке охопило мене, може зрозуміти, мабуть, тільки студент, — так висловила свої почуття першокурсниця філфаку В. Алексеєнко.

Нове поповнення одержали на факультетах нашого університету.

На фото: група вчорашніх абітурієнтів — сьогоднішніх першокурсників, які поповнили багатотисячний загін студентства нашого вузу.

Фото О. ЛЕВИТА.

ВИБІР НЕ ВИПАДКОВИЙ

«Ви одержали п'ятірку», — говорить екзаменатор. Кулею вилетіла з аудиторії. З усіх боків чути: «Що питали?», «Що одержала?». Ледве переводячи подих, відповідає: «Все гаразд. Третя п'ятірка».

Так, у цьому році зривів не повинно бути. Адже я поступаю в університет вдруге, і вдруге на механіко-математичний факультет. Рік роботи показав, що вибір професії вчителя математики — не випадковість, а мета всього мого життя.

Здається, ще в першому класі прийшло бажання стати вчителем. І нічого іншого за всі десять років навчання не могла собі уя-

вити. Але що викладати? Всі предмети чимось цікаві. Та найбільше вабить математика своєю чіткою логікою, кристалевою ясністю.

І ось склала всі екзамени. Навіть не віриться. Уважно приглядаюся до своїх майбутніх однокласників. Які вони? Хтось з них стане моїм найкращим другом. Все у нас попереду — цікаве і напружене навчання, перша сесія і перший трудовий семестр.

Збувається моя завітна мрія! З нетерпінням і великою надією чекаю цього нового життя.

Е. АПРОСОВА,
студентка першого курсу мехмату.

ВІДПОВІДАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Починається новий, 1975/1976 учбовий рік, дуже відповідальний рік для життя колективу університету. Це — рік завершення 9-ої п'ятирічки, рік XXV з'їзду КПРС. Великі завдання стоять перед колективом в усіх галузях, в тому числі у галузі наукової роботи. За роки 9-ої п'ятирічки науковий потенціал університету зріс приблизно в 4,5 рази, що зробило його могутнім науковим закладом Південного економічного регіону. Однією з істотних сторін розвитку фронту наукових досліджень у вузах, особливо в університетах, є комплексування досліджень з Академією наук. Регіональні центри АН ставлять одним із своїх важливих завдань сприяння такому комплексуванню. В Південному науковому центрі АН УРСР є два університети: Одеський і Кримський. Але вони не рівнозначні і не рівновеликі. Наш, Одеський університет — це могутній науковий центр з великими традиціями і сьогоденним науковим потенціалом. Кримський — молодий університет, в становленні якого необхідна допомога. Ось чому в своїй роботі, направлений на координацію наукової роботи вузів в межах 4-х південних областей УРСР, Південний науковий центр АН УРСР орієнтується на Одеський університет, як на флагмана фундаментальних вузівських досліджень. Це знаходить відображення в організаційних заходах. Так, у новому складі бюро Південного наукового центру, затвердженого Президією АН УРСР 25 липня цього року, ректора університету професора В. В. Сердюка призначено заступником голови Південного наукового центру АН УРСР.

Чого ж чекає ПНЦ АН УРСР від колективу університету в най-

ближчі роки? По-перше, могутнього дальшого розвитку фундаментальних наукових досліджень в усіх галузях науки. В нашому регіоні університет є самим авторитетним центром досліджень в області суспільних і гуманітарних наук, що покладає на весь колектив особливу відповідальність за координацію цих робіт і підготовку кадрів. Важливе місце займають роботи університету в галузі природничих наук.

По-друге, ще більш серйозної уваги до питань зв'язку з практикою і впровадження. Особливе місце в цьому відношенні займають і будуть займати інтереси розвитку економіки регіону, що слід і надалі тримати під особливим контролем. Допомога розвитку всіх галузей промисловості і сільського господарства Південного економічного регіону є одним з найважливіших завдань розвитку наукової роботи університету.

При цьому серйозну увагу треба приділяти економічній ефективності досліджень.

По-третє, дальшого розвитку ефективних комплексних досліджень із закладами АН УРСР і галузевими науковими організаціями. У 9-й п'ятирічці Одеський університет виступив ініціатором організації академічно-університетських наукових комплексів. Створено два таких комплекси: з органічної і біоорганічної хімії, а також з астрономії і астрофізики. Життя показало, що ці форми співробітництва і надалі треба розвивати. Організація в Одесі хімічного інституту АН УРСР відкриває можливість для дальшого розвитку комплексних робіт і створення нових комплексів з хімії; є такі ж можливості у галузі біології і математики.

Дальший розвиток комплексних досліджень з підприємствами АН УРСР — одне з важливих завдань всіх наукових закладів університету. Є чимало питань, де потрібно докласти своїх зусиль в більшій мірі, ніж до цього часу, і зробити це можна в тісному співробітництві з підрозділами АН УРСР. Це — проблеми захисту оточуючого середовища; комплексна проблема розвитку досліджень по освоєнню басейнів південних морів; роботи в галузі вивчення процесів, які проходять у ґрунті на півдні нашої республіки при будівництві зрошувальних споруд; ряд специфічних економічних проблем Півдня УРСР; питання приладобудування і т. ін. Практично в усіх галузях розвитку фундаментальних наук є необхідність і можливість самого широкого комплексування досліджень із закладами АН УРСР. Величезні можливості для широкого застосування своїх сил має і студентство університету. Двері всіх закладів Академії наук широко відкриті для студентів — дослідників, які прагнуть внести свій вклад у відповідальну і почесну справу розвитку радянської науки.

Вітаючи і поздоровляючи колектив університету з початком нового учбового року, хочеться висловити тверду впевненість в тому, що в 10-й п'ятирічці тісний зв'язок між університетом і закладами АН СРСР і АН УРСР ще більше зміцниться і посилиться, результатом чого будуть нові і нові наукові звернення на благо нашого радянського народу.

О. БОГАТСЬКИЙ,
голова Південного наукового центру АН УРСР, член-кореспондент АН УРСР.

Підсумки, накреслення

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Сучасні вимоги до процесу навчання, нові методи поточного контролю вимагають від викладача кращого знання студентів, зауважив у своєму виступі професор М. А. Нудель. Він говорив про нові форми поточного контролю, які використовуються на юридичному факультеті.

Секретар парткому університету, доцент Л. Х. Калуст'ян сказав, що підсумки минулого учбового року дозволяють зробити аналіз рівня всієї роботи колективу. Можна відзначити, що колектив зробив правильні висновки з критики. В партійних організаціях проаналізовано недоліки і вживаються заходи для їх усунення.

Л. Х. Калуст'ян звернув увагу на посилення контролю за учбовим процесом. Має бути не формальний, а різнобічний контроль за ідейною і науковою спрямованістю учбового процесу.

Ми будемо продовжувати роботу, пов'язану з підбором, розстановкою і вихованням кадрів. Слід на кожному факультеті мати перспективну кадрову політику і цілеспрямовано проводити її в житті.

Радянський народ іде до XXV з'їзду партії. Наш обов'язок — уважно подивитися, що треба зробити в галузі учбової, наукової, виховної роботи, щоб з честю виконати високі зобов'язання по втіленню рішень XXIV з'їзду партії і додаткові зобов'язання, взяті на честь XXV з'їзду КПРС.

Ректор професор В. В. Сердюк відзначив, що університет як і весь радянський народ, живе у знаменний час — в період підготовки до XXV з'їзду КПРС. Незабаром колектив підводитиме підсумки роботи протягом п'яти-

річки. Вже зараз можна сказати, що зроблено немало і належить зробити ще більше.

Головне завдання — боротьба за більш високий рівень учбового процесу, вдосконалення його. Слід також вдосконалювати форми і методи поточного контролю успішності. Але нові форми вимагають творчого підходу до справи.

Колектив прагне добитися того, щоб університет став центром учбово-методичної роботи, щоб забезпечити надійність, високу ефективність роботи на будь-якому рівні.

Учбова робота має стати головною формою діяльності всіх співробітників університету.

Університет досяг значних успіхів у науковій роботі, але й тут є багато невирішених питань. Викладачі і співробітники університету несуть відповідальність за моральні якості спеціалістів. Викладач університету — це боець ідеологічного фронту, він повинен це завжди пам'ятати, бути справжнім вихователем молоді.

Перед колективом стоять великі завдання. Ми маємо гідно зустріти XXV з'їзду КПРС. Ми можемо впевнено сказати, що колектив буде працювати з усією серйозністю, з великим ентузіазмом, щоб виконати великі завдання, що стоять перед ним.

У роботі зборів взяв участь і виступив начальник відділу університетів Мінвузу УРСР П. П. Чолпан.

Збори прийняли рішення, спрямоване на поліпшення всіх ланок роботи, що сприятиме виконанню високих зобов'язань, взятих на 9-ту п'ятирічку і додаткових зобов'язань на честь XXV з'їзду КПРС.

СВОГО ВЕЛИКОГО ЧАСУ!

НАШІ
інтерв'ю

Нова спеціальність

ЦЬОГО РОКУ ВПЕРШЕ ПРОВЕДЕНО НАБІР СТУДЕНТІВ НА НОВУ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ХІМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ — БІОХІМІЮ. ПРО НОВЕ ВІДДІЛЕННЯ РОЗПОВІДАЄ ДЕКАН ХІМФАКУ ДОЦЕНТ Н. Л. ОЛЕВНИЧ.

— Нова спеціальність, на яку проведено перший набір, виникла як результат співробітництва двох факультетів. Відкриття її — своєрідний експеримент. Як відомо, спеціалістів з біохімії готує біологічний факультет. Але сучасний рівень науки вимагає від спеціаліста — біолога великих знань з хімічних дисциплін, спеціалізації у галузі хімії, скорше навіть на базі хімії.

Всі процеси життєвої діяльності організмів базуються на хімічних процесах. Щоб добре усвідомити, вміти аналізувати їх, потрібні поширені знання з органічної і фізичної хімії.

— Надіє Львівна, але ж біофакультет теж продовжуватиме підготовку спеціалістів з біохімії. У яких відносинах знаходиться дві спеціальності, чим відрізнятимуться спеціалісти схожих профілей, де передбачається використовувати біохіміків хімічного факультету?

— Суттєво підготовка відрізняється небагато чим. Студенти навчатимуться по учбових планах, близьких до біохіміків біологічного, але, як вже відзначалося, плани скоректовані у бік посиленої підготовки з хімічних дисциплін. Коротше кажучи, вони будуть спеціалістами більш широкого профілю. Щодо використання випускників, то підготовка передбачає вивчення предметів педагогічного циклу — педагогіки, методики викладання хімії та біології, психології. Працюватимуть випускники в школах, можливо, комусь доведеться працювати у наукових інститутах, установах. Ніяких пільг для цієї спеціальності не передбачаємо. Вважаю, що це цілком справедливо.

— Який набір зроблено на нову спеціальність?

— На нову спеціальність набрано десять студентів. Як кожний експеримент, він вимагає випробування, оцінки, тому говорити про перспективи нової спеціальності ще рано. Знаємо одне, що спеціалісти подібного поширеного профілю конче потрібні як для біологічної, так і для хімічної науки. Вони потрібні всюди, де наука стикається з використанням хімічних препаратів і речовин при дослідженні живих істот, впливу на неї різних хімічних препаратів, наприклад, ліків. Тобто, всюди, де біології потрібна хімія, є необхідність у таких спеціалістах. А хімія і біологія взаємно необхідні одна одній всюди.

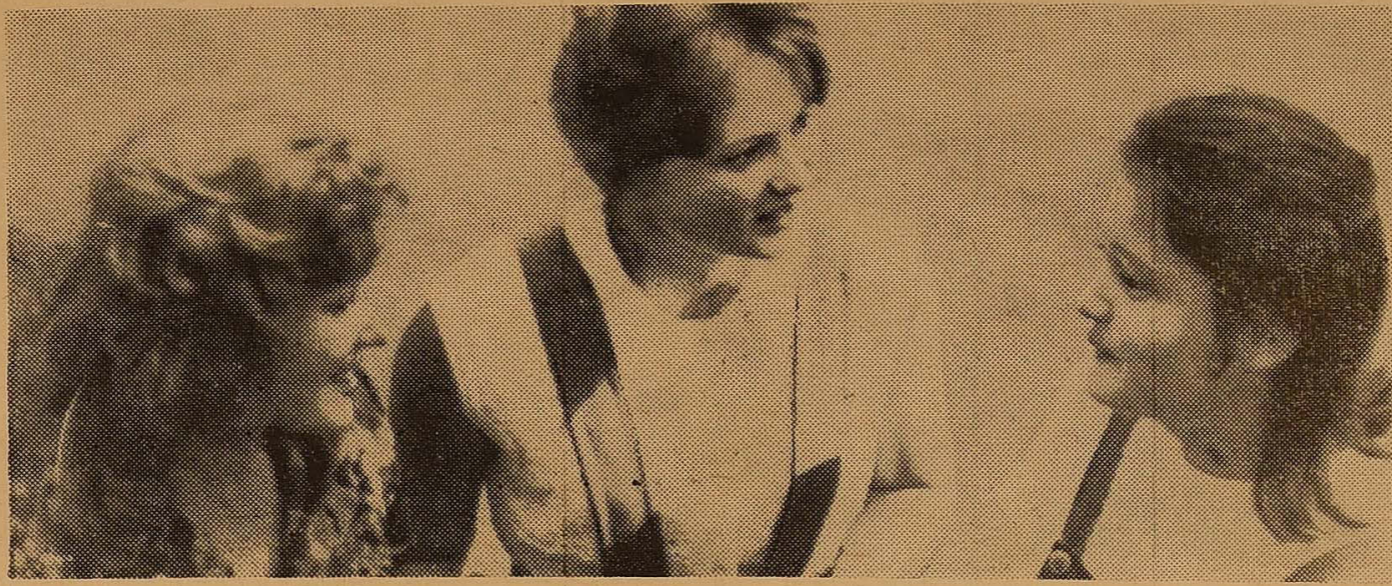
але і накладає на людину зобов'язання: реалізувати свої знання. Так прекрасно і благородно нести свої знання людям!

Попереду — роки навчання і праці, студентські роки. Клянємся, товарищи, ни на момент

Не знаєш в труде усталости. И с нежностью скажем мы слово «студент»

В самой глубокой старости. (М. СВЕТЛОВ).

О. ГУЖАВІНА,
студентка I курсу хімфаку.

Вони обрали своєю спеціальністю біологію.

Першими враженнями обмінюються після зарахування Люся Павленко, Ольга Котолєвська, та Валентина Соляник.

Фото О. ЛЕВІТА.

ВІДЧУВАТИ СЕБЕ ВІДКРИВАЧЕМ

Вже трохи заспокоїлась, звикла до думки, що Одеський державний університет — це «мій» університет. І ось тепер хочеться ще раз перевірити себе, дати відповідь на одвічне «чому?» Чому саме на біофакультеті вирішила поступати?

Пам'ятаю, як вразила мене розлинна клітина, яку побачила

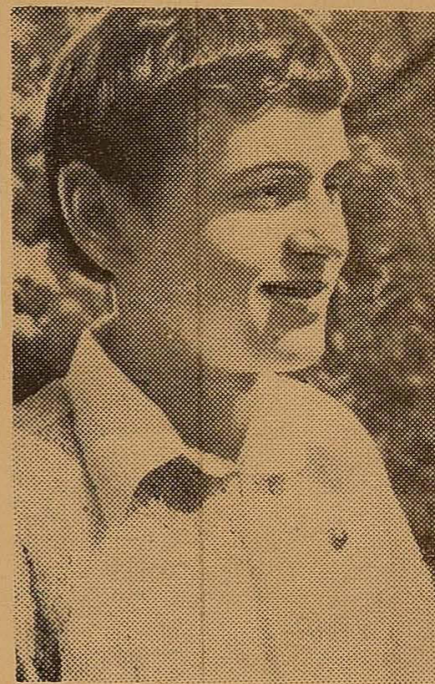
збільшеною під звичайним світловим мікроскопом. Я тоді почувала себе вченим або першовідкривачем. І кожне нове пізнання в біології викликає у мене почуття, схоже на це перше. А скільки ще таємниць зберігає в собі природа?

Біологія — наука про життя. І це найголовніше, чим вона при-

ваблює мене. Чим більше ми будемо знати у цій галузі, тим кращим стане наше життя. Як продовжити життя людини — цю проблему вирішувати нам, майбутнім біологам.

О. КОТОЛЄВСЬКА,

студентка I курсу біологічного факультету.

— Мій успіх по праву розділяють мої дорогі вчителі. Мої батьки — педагоги. І мені дуже подобається професія сільського вчителя. Я віддам всі сили і знання, які одержу в університеті, вихованцям, — каже студент першого курсу історфаку Сергій Омеляненко.

СПРАВА ВСЬОГО ЖИТТЯ

Нарешті можна полегшено зітхнути і від щирого серця посміхнутись. Ми — майбутні геологи.

Під час екзаменів ми вже встигли потоваришувати. Немовби зустрілись не зараз, а вже поували в експедиції.

Багато хто називає нас романтиками. Дивно, але люди, далеких від цієї професії, вона приваблює саме за пісні, гтари, оороди, тумани і багаття. Та це лише зовнішні атрибути. А насамперед — робота. Серйозна і складна.

Гідрогеологія. Чому із багатьох професій ми обрали її? Мабуть, тому, що вода — життєва основа. Вона потрібна містам і селам, вона обертає турбіни і дає життя полям. Нам належить вивчати геологію, розвивати нові запаси води, щоб земля ставала кращою.

Та це у майбутньому. А зараз для нас важливо навчитися тому, про що ми так давно мріяли. Щоб геологія не здавалась маривом, а була справою всього життя.

О. РЯБОВА,
Л. ЛЕВІНА,
студентки першого курсу геофаку.

ХОЧУ БУТИ ЯК МІЙ ВЧИТЕЛЬ

Пам'ятаю той день, коли я вперше переступила поріг школи. Його можна порівняти хіба що з сьогоднішнім — днем вступу до Одеського державного університету. У цей день було багато сонця, музики, квітів і усмішок. І поруч з нами стояла вона, моя перша вчителька, мій друг і наставник Євгенія Харлампіївна Лавренюк. Щедро припорошені скроні, але усмішка — молода. Пам'ятаю, батько сказав мені: «Вчись, Валю, добре. Євгенія Харлампіївна була моїм першим вчителем, тепер вона і твій перший вчитель».

Потім і у мене з'явилась мрія — буду вчителем. Я не зрадила свою дитячу мрію. Пізніше, коли уроки історії у нас почав читати Василь Степанович Серпілов, вирішила — буду істориком. Недаремно кажуть, що любов до предмета починається з любові до вчителя. Завжди спокійний, врівноважений, він зумів прищепити нам любов до історії. І на його уроки ми йшли з великою радістю.

...Пройдуть роки. Я закінчу університет, поїду працювати на село. Там моє майбутнє, моє щастя. У кожного воно різне. А моє щастя — в допитливих очах дітей, у їх щоденних «чому?», «коли?», «як?» і в тому, щоб хтось потім сказав про мене: «Хочу бути, як моя вчителька».

В. ЛЮТА,

студентка першого курсу історичного факультету.

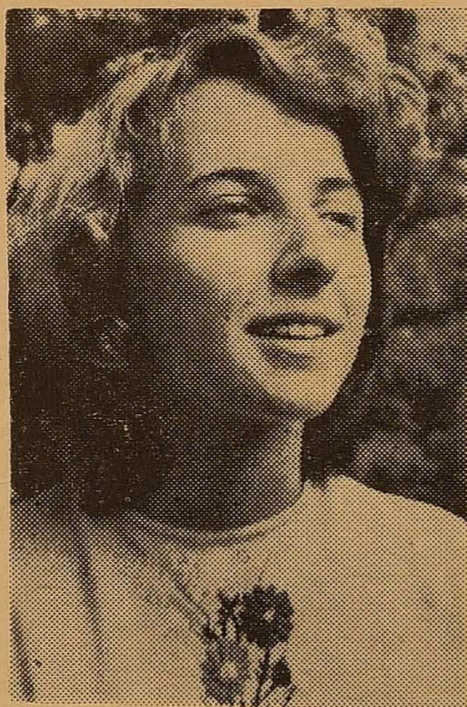
ГОЛОВНЕ — ДОБРЕ ВЧИТИСЯ

«Ви зараховані на перший курс юридичного факультету» — ці слова прозвучали як нагорода юнацьким мріям. Хвилювання, вступні іспити позаду... Але це не значить, що можна розслабитись, розмякнуті. Головне — попереду, і це головне — навчання. Юридичний факультет дає широку, різнобічну гуманітарну освіту. Вона містить в собі ерудицію філософа, історика, економіста. Мова юриста повинна бути образною, виразною, яскравою. Нас чекає копітка щоденна праця, яка вимагає від студента наполегливості, працездатності, віддачі всіх сил.

Слід готувати себе до майбутньої діяльності, виховувати в собі насамперед високоморальні риси радянського громадянина, щоб мати повне право перевиховувати інших. І я скажу, що життя моє прожито не марно лише тоді, коли у нашій країні відпаде потреба когось примушувати і засуджувати.

А зараз ми повинні взяти на озброєння лєнінський заповіт — вчитись, вчитись і ще раз вчитись!

П. КОМАРОВ,
студент I курсу юридичного факультету.

ВСЕ ПОЧАЛОСЯ З... ДВІЙКИ

Я би сказала, що все почалося з двійки. Я вийшла відповідати і... від хвилювання лишилась мо-

вою. Таким бум початок, але потім я захопилась цією чудовою мовою Шекспіра і Байрона, Голсуорсі і Олдріджа. Я відкрила для себе, що англійська мова — це цікавий світ, де артиклі і дієслово роблять диво. І ще я краще оцінила і зрозуміла красу і багатство своєї рідної мови. І мені захотілось, щоб інші теж зрозуміли це.

Мова — це засіб спілкування. Тим самим людина пізнає світ і себе, одержує радість у спілкуванні не тільки із своїми співвітчизниками, а й іншими народами.

Одна з головних рис сучасної людини, мені здається, — почуття інтернаціоналізму. А для цього слід хоч трохи оволодіти іноземною мовою. Тому я вважаю свою майбутню професію важливою і потрібною людям. День прийняття до університету найщасливіший у моєму житті.

Т. МОЛЧАНОВА,

першокурсниця англійського відділення факультету РГФ.

ТИ СТАВ СТУДЕНТОМ

Зарахування... В актовому залі університету зібралися всі ті, хто ще вчора складав вступні іспити. Нервово скриплять стільці, абітурієнтам не сидиться, сьогодні з них повинні вибрати самих гідних, які б змогли назвати себе студентами.

Ти сидиш у залі, боїшся порушити загальну тишу, загальний настрій. А коли викликають твоє прізвище, зда-

ється, що в тебе вирости крила, тіло стає слухняним і легким, на душі стає спокійно і приємно. Я студент, я студент...

Мрію стати вчителем, ввійти в клас і сказати: «Добрий день, я ваш вчитель з хімії».

Хімія — найпрекрасніша з наук, загадкова і дивовижна. Зразу після школи мені не пощастило вчитися в вузі, рік я працювала на Одеському за-

воді хіміко-фармацевтичних препаратів і біогенних стимуляторів. Але час не пропав дарма. Весь цей рік мене оточували робочі люди, я полюбила хімію всією душею і щаслива, що назавжди зв'язала з нею своє життя.

Хочеться після університету працювати там, де тебе чекають, де ти потрібніший. Освіта не тільки дає право на певний вид занять і посаду,

ЗНАЙОМСТВО

Знову головний корпус нагадує обложу фортецю, знову величезне хвилювання панує у коридорах і на сходах.

Прийшли до фінішу вступні іспити, вирішується доля вчорашніх абітурієнтів. Сьогодні чи завтра це слово вийде із вжитку. А сьогоднішні кандидати у студенти будуть називатися або студентами, або...

Так, у конференц-залі розпочалося зарахування. Підготовлені списки, ЕОМ системи «Абітурієнт» «видали» всі дані по всіх факультетах, обчислили бали — прохідні, півпрохідні, непрохідні. А тепер залишилося запросити кожного окремо у конференц-зал, де будуть поставлені всі крапки над «і».

Отже, загляймо туди. Про сам процес зарахування ми вже розповідали. Сьогодні — тільки про деякі знайомства.

Чекали що завгодно, але не такого. Несподівано дівчина замість проявлення радості — розридалася. Нерви не витримали, і ніщо не могло зупинити сліз. Вона всіляко намагалася себе стримати, подолати, і не виходило. Наче крізь туман чула поздоровлення ректора, друзів.

Навіть звикли до різних несподіванок члени приймальної комісії дещо разгубилися від такого бурного виявлення почуттів. А Тамара Розумна все ніяк не могла заспокоїтися. Коли її спитали, в чому справа, вона крізь сльози промовила: «Це від щастя».

Так, Тамару можна було зрозуміти. Уявіть себе на її місці. П'ять років штурму «фортеці» — англійського відділення факультету РГФ. Кожного разу п'ятірка з англійської, а от інші іспити складала гірше, не досягала до прохідного балу. І от нарешті — дві п'ятірки, дві четвірки. Аттестат — 4,5. Здається, цього року була зовсім поруч перемога...

Ні, конкурс дуже великий. Йї не вистачило півбалу, рису підвели перед її прізвиськом. Яка образа!

Тамара вирішила: наступного року — знов буде вступати. І раптом, коли пройшло зарахування на факультет РГФ, коли розглядалися справи інших факультетів, її викликали знов туди — у конференц-зал...

Приймальна комісія прискрипливо, досконало вивчає справи всіх абітурієнтів. Якщо виникає в чомусь сумнів, знову і знову все перевіряється. Місяця в університеті мають зайняти ті, хто має на це право. Кожна помилка — людська доля. Ось чому помилок не повинно бути.

Так трапилося цього разу. У приймальної комісії викликали сумнів право однієї з абітурієнток бути зарахованою до складу студентів. Додатковою перевіркою встановлено, що сумнів не безпідставний, дівчина не відробила три роки, які повинна була відробити після закінчення середнього навчального закладу.

От чому Тамара по праву зайняла місце на студентській лаві, от чому її додатково викликали на засідання приймальної комісії. Зрозуміло, описаний випадок — зовсім рідкісний у роботі прий-

СЕРПНЕВИЙ

РЕПОРТАЖ

мальної комісії. Але він доводить зайвий раз, наскільки уважно ставляться до прийому, наскільки важливим вважається досконало зважити всі «за» і «проти», перш ніж прийняти рішення. Вона має відповідати правилам прийому, жодне порушення правил, навіть найменше, не припускається.

Зарахування ще раз довело доцільність проведення такої форми знайомства з майбутніми студентами, такої форми гласності.

По-різному проходить знайомство. Іноді воно буває не зовсім приємним. Молода людина вступає на юридичний факультет. Сюди відбір завжди особливий, адже випускникам стояти на сторожі законності, працювати в органах суду, внутрішніх справ тощо. Та чи може вийти на цьому факультеті юнак, який за два роки роботи змінив понад п'ятнадцять місць? І ніяких поважних причин. Що ж, знайомство було не зовсім...

А от на той же юридичний вступає Ольга Гаджій з Молдавії. Природне питання: чому саме в Одесу, а не в Кишинів?

Відповідь задовольняє комісію: — Мій батько закінчив юрфак Одеського університету, зараз працює в Молдавії. Він порадив вступати саме сюди.

Так, Ольга продовжує сімейну традицію. Вона й до вступу працювала в нарсуді Слободзійського району МРСР.

...Урочистість, піднесення. Іде заключний етап прийому поповнення до університету. Найважливіша подія у житті не тільки майбутніх студентів, але й всього університету. Сьогоднішнім першокурсникам належить вчитися у славне п'ятиріччя, вони вступили до університету в знаменний час, коли радянський народ втілює у життя величезні накреслення, працює з повною віддачею сил і енергії, готуючись гідно зустріти XXV з'їзд КПРС. І поповнення, майбутні спеціалісти мають бути гідними свого великого часу, величезних перемог народу.

К. СЕРГЕЄВ.

Літо — період практик, продовження навчання на виробничих, в установах, експедиціях, музеях.

Практика вчить і збагачує студентів, допомагає краще пізнати свою професію, дає дуже багато для поширення світогляду.

Пропонуємо записи наших студентів з практики.

ШЛЯХАМИ КРИМУ

Море... Його надзвичайний колір — це, мабуть, те найперше, що вразило нас в Криму: біля самого берега воно яскраво-блакитне, і трохи далі — синьо-зелене і сине-сіне вдалині. Милуватися ним можна нескінченно.

Але сьогодні ми, студенти третього курсу геофаку під керівництвом досвідченого знавця Криму Ярослава Володимировича Захаржевського знаходимося тут на загальногеографічній практиці. Вивчаємо абразійну діяльність моря, типи берегів, які формуються внаслідок цієї діяльності, збираємо найбільш поширені і ендемічні рослини Криму для гербарію. Так що роботи багато.

...На катері йдемо навколо єдиного в Криму вулкана Кара-Даг, який діяв близько 160 млн. років тому. Він порівняно невеликий, має висоту 577 м, але його примхливі скелі не перестають дивувати нас. Ось Жаб'яча бухта. Великі каміння на березі справді чимось нагадують нам жаб, які щойно вийшли з води. Ось Лев, який гарчить на пропливаюче

судно, наче приготувався до стрибка в море. А ось височить над нами скеля, яка має подвійну назву. Коли подивитися на неї зблизька, нагадує сфінкса і називається так. Але цю ж скелю добре видно здалеку і тоді вона виправдовує іншу назву — Чортів папач.

Наші практичні завдання знову повертають нас на Кара-Даг. Увагу привертають сучасні фізико-географічні процеси, які проходять на Східному узбережжі Криму. Тут різко виражений ерозійний тип рельєфу. На своєму шляху ми зустріли велику кількість таких явищ, як посування ґрунтів, яри, осипи, зсуви.

Про великий Кримський каньйон розповісти неможливо. Можна тільки пригадати слова туристської мриказки: «Кто в Каньйон не бывал — тот и Крыма не видал».

Пригадується «Ванна молодості» з її чистою, прохолодною гірською водою, невеличкі водоймища з ледь блакитною водою, розжеві вапняки, гарна сіро-сереб-

риста рибка форель.

Крим неповторний. Це Бахчисарай з його величним Фонтаном сліз і Алупкінський палац, Ласточчине гніздо і Гурзуф, Нікітський ботанічний сад і білі скелі Інкерману. Це дивна книга природи.

Тут, в Криму, перед нами знову відкривався підручник, — не той, який випускається масовим тиражем, а живий і неповторний. Тому що важко передати всі ті почуття, коли бачиш реальне втілення всього того, що стоїть за сухими фразами підручника.

Велику користь принесла нам ця практика. Не можна сказати краще, ніж сказав академік О. Є. Ферман: «Крим был первым моим университетом. Он научил меня интересоваться природой и любить ее... И я с глубокой благодарностью вспоминаю ту прекрасную школу, которую прошел в Крыму».

Вся наша група повністю приєднується до цих слів.

Н. БАЙДЕЛЮК,
студентка III курсу геофаку.

ПО ЗАЛАХ МУЗЕЇВ

ІЗ ЩОДЕННИКА

Перший день — знайомство з Ленінградом, Невським, Двірцевою площею. Перенесення в часі — перше почуття, що виникає тут.

Ввечері були біля «Аврори». Вогники в крейсерових вікнах — «Аврора» жива.

Ермітаж. Однієї розповіді екскурсовода замало, замало і різних путівників та книжечок, придбаних тут. Треба ходити Ермітажем вдень і вночі, треба жити в ньому, щоб побачитися з кожним експонатом. Але дух Ермітажу полонить одразу.

Найбільше вражений шедевром Леонардо да Вінчі «Мадонна Літта». В справжніх, авторських кольорах «Мадонну» я ще не бачив.

Вражений Роденом. Родена я знав тільки по «Руці творця» (з фото). «Ромео і Джульєтта», «Гришниця» та інші скульптури полонили мене. Такий сучасний і такий античний. Такий вічний Роден.

Затримувався біля Пікассо та Матісса. Не зовсім і не все розумію, але відчуваю: у них щось є, і певно, рідне мені, а що — треба з'ясувати.

Затримувався і в залах Петра I. Завжди хвилює російська історія.

Був і в тій кімнаті, де арештовано Тимчасовий уряд. Така маленька. Міністри певно чогось боялися.

Звичайно ж, дещо вражений розкішними інтер'єрами царських хоромів, але підсвідомо виникало почуття відрази (чи від-

чуженості).

Пушкінський дім (Літінститут АН СРСР). Відвідав зали, присвячені Тургеневу, Толстому, Лермонтову, Гоголю та Блоку. Відновив знане про письменників, узнав дещо нове про них, зокрема, як про людей.

Особливу увагу привернули живописні та скульптурні експонати музею, а ще більше — полотно Лермонтова (і власні речі), його рукописи з малюнками на полях (що цікаво: рукопис майже кожного письменника ілюстровані власними малюнками; часто останні не мають прямого відношення до змісту писаного, зате відображують настрий творця, а настрий керує творчістю у великій мірі!).

Академія художеств з її Залом зліпків. Головна ж мета була — ознайомитися з музеєм «Квартира-майстерня Т. Г. Шевченка».

Нове в музейній справі (для мене): екскурсовода не було, а веда нас від експоната до експоната розповідь, записана на магнітну стрічку. Зовсім не бракувало живого екскурсовода: хвилювало кожне слово, а особливо останні слова — про любов росіян до Шевченка. Так хвилює тільки справжня любов найрідніших людей.

Квартира-музей М. О. Некрасова. Все як за життя поета і редактора. Завдяки прекрасному екскурсоводові стільці за овальним столом Некрасова знову зайняли найвидатніші літературні діячі другої половини XIX ст. І знову у своїх палких дискусіях.

А ось в музеї Ф. Достоєвського більше ілюстративного матеріалу, ніж меморіального, і тому враження «все, як за життя письменника» дещо слабше. Однак дух Достоєвського у кожнім експонаті. Музей теж дуже цінний.

Петергоф. Нелегко було створити цей прекрасний палацово-парковий ансамбль, але, певно, ще важче — підняти з руїн після фашистського нашествия.

Спостерігав пуск фонтанів. Все це — золочені скульптури, палаці, фантазія з води і зелені насаджень — справляє неабияке враження.

Хвилюючою була прогулянка на катері до Кронштадту. Тут мій дід, Федоров Павло Павлович, «ложился на Кронштадтский лед» у складі Першого особливого полку, який майже весь загинув. («Плакали ми потім всі: і солдати і командири» — згадував недавно дід), але контрреволюцію розгромив.

Познайомився з деякими ек-

спонатами Російського музею. Звичайно ж, найбільше вразили Айвазовський, Брюллов, Куйнджі, Шишкін, а також Сар'ян та Мухіна.

Пізно ввечері вирушили на Псковщину: в гості до Пушкіна. «Чтобы почувствовать Пушкина, как говорят, «до конца», надо побывать в пушкинских местах. Медленное очарование пустынных вековых парков, цветущих лип, светлой Сороти, туманов над полями входит в сознание на всю жизнь, сливается с поэзией Пушкина», — писав Костянтин Паустовський. До цього щось додати важко. Отже, експонат № 1 у цім величезному музеї-заповіднику — це казкава природа... Також відвідав музеї в Тригорському, Михайловському, вклонився могили Пушкіна біля стін Успенського собору стародавнього Святогорського монастиря.

Повернення до Ленінграда. Далше індивідуальне знайомство з містом.

Ленінград — коліска трьох революцій, Ленінград — місто-трудовик, Ленінград — місто-герой. Основні об'єкти знайомства: Смольний, Піскарьовське кладовище, «Аврора», Дворцова площа, Сенатська площа та інші.

Квартира-музей О. С. Пушкіна (Ленінград, Набережна Мойки, 12). Це остання квартира великого Пушкіна... Того дня він лежав у своєму кабінеті. Біля нього сидів Даль. Помираючий запрошував його піднятися з собою на гору книг, що і нині лежать на полицях попід трьома стійками. А Жуковський вивішував на дверях записки для сотень людей про стан здоров'я Пушкіна. Хоч з одинадцяти пушкінських кімнат реставровано лише сім, все ж це, певно, один з найбагатших на меморіальний матеріал музей Пушкіна. Побачив деякі речі, що належали поетові, побачив кілька портретів Пушкіна, написаних за його життя. Відчув ту атмосферу, що існувала у сім'ї Пушкіна, узнав дещо нове про рідних Наталії Гончарової, дружини Пушкіна, а також про їхніх з поетом близьких, про ворогів.

Музей І. Є. Рєпіна «Пенати» (приміське Рєпіно). Великий художник доклав багато зусиль, створюючи чудові умови для відпочинку і творчості...

В музеї Рєпіна (як і в музеї Шевченка в Академії художеств) екскурсія проводиться за допомогою магнітофонів. В кінці екскурсії було продемонстровано кінострічку, на якій живий Рєпін (незадовго до смерті) у своїх засніжених «Пенатах» приймає гостей.

В. РАЦА,
студент V курсу філфаку.

Біля входу у головний корпус. Іде засідання приймальної комісії. Вирішується доля абітурієнтів. Фото О. ЛЕВІТА.